

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ ФАРМАЦЕВТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Серія «Наука»

ЛІКИ – ЛЮДИНІ.

СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ФАРМАКОТЕРАПІЇ І ПРИЗНАЧЕННЯ ЛІКАРСЬКИХ ЗАСОБІВ

Матеріали IV Міжнародної
науково-практичної конференції

У двох томах

Том 2

12-13 березня 2020 року
м. Харків

*Реєстраційне посвідчення УкрІНТЕІ
№ 430 від 13 серпня 2019 року*

Харків
НФаУ
2020

Редакційна колегія:

Головний редактор – проф. А. А. Котвіцька

Заступник головного редактора – проф. І. В. Кіреєв

Члени редакційної колегії: проф. А.І. Федосов, проф. Т. В. Крутських, проф. А. Л. Загайко, доц. І.В. Кубарева, проф. П. І. Потейко, проф. Н. М. Кононенко, доц. М. Г. Бакуменко, проф. О. М. Кошовий, доц. В. Є. Кашута, доц. О. О. Рябова, доц. Н. В. Жаботинська, доц. Н. М. Трищук, доц. М. В. Савохіна, І. Б. Кніженко

Ліки – людині. Сучасні проблеми фармакотерапії і призна-
Л 56 чення лікарських засобів»: матеріали IV Міжнар. наук.-практ.
конф. (12-13 березня 2020 року) / у 2-х т. – Х. : НФаУ, 2020. –
Т. 2. – 696 с. – (Серія «Наука»).

ISSN 2412-0456

Збірник містить статті і тези доповідей IV Міжнародної науково-практичної конференції «Ліки – людині. Сучасні проблеми фармакотерапії і призначення лікарських засобів», де розглядаються проблеми фармакотерапії захворювань людини, наводяться результати експериментальних та клінічних досліджень, аспекти вивчення й упровадження нових лікарських засобів, доклінічні фармакологічні дослідження біологічно активних речовин природного і синтетичного походження. Наведено також праці, присвячені особливостям викладання медико-біологічних і клінічних дисциплін у закладах вищої освіти.

Видання розраховано на широке коло наукових і практичних працівників медицини і фармації.

Відповідальність за зміст наведених матеріалів несуть автори.

УДК 615:616-08

результатами біохімічного аналізу ротової рідини застосування КВФ та ЛВФ у пацієнтів із супутнім ХГД, асоційованим із НР, дозволило через 6 місяців знизити активність запального процесу за рахунок зниження активності еластази (через 1 місяць на 38,1% та 46%, через 6 місяців – на 44,4% та 63,5% відповідно) та вмісту МДА (на 11,3 % та 14,3 % відповідно), покращити стан АОС порожнини рота (у пацієнтів 1-ї групи через 1 місяць активність каталази та індекс АПІ зростають в 1,8 та 2,0 рази відповідно, та вже через 6 місяців знижуються до вихідного рівня; в 2-й групі через 1 місяць активність каталази та індекс АПІ зростають у 2,0 та 2,4 рази відповідно, та через 6 місяців спостереження залишилися на тому ж рівні).

Таким чином запропоновані фітогелі показали свою клінічну ефективність у пацієнтів із ХКГ на тлі ХАП ШКТ, які проходять курс антихелікобактерної терапії. Застосування фітогелів чинить позитивний багатосторонній ефект на тканини порожнини рота в цілому та тканини пародонта зокрема, сприяє ліквідації запального процесу в тканинах пародонта, знижує рівень перекисного окиснення ліпідів, підвищує активність антиоксидантної системи порожнини рота та сприяє зниженню проявів ішемії, причому ЛВФ є більш ефективним у порівнянні із КВФ у відділені терміни спостереження.

ИССЛЕДОВАНИЯ ПРОТИВОСУДОРОЖНОЙ АКТИВНОСТИ МЕНТОНА И ЕГО ПРОИЗВОДНЫХ

Бойко Ю.А.¹, Ратовская А.В.¹, Бойко И.А.¹, Шандра А.А.¹, Кравченко И.А.²

¹Одесский национальный медицинский университет, г. Одесса, Украина

²Одесский национальный политехнический университет, г. Одесса, Украина

Согласно данным всемирной организации здравоохранения в настоящее время более 50-ти миллионов человек страдают эпилепсией, что делает данную патологию одним из самых распространенных неврологических расстройств. В связи с высоким распространением эпилепсии, хроническим течением заболевания, что приводит к продолжительному и непрерывному лечению, а также появлением так называемых фармакорезистентных форм эпилепсии, активно продолжается поиск эффективных противоэпилептических препаратов и веществ, обладающих противосудорожной активностью.

Недавними работами была показана противосудорожная активность ментола и некоторых его производных. Это подтолкнула нас к скрининговым исследованиям противосудорожных свойств ментона и некоторых его гидразонов в условиях хронического корнеального киндлинга.

Работа проводилась на белых беспородных мышах (молодые самцы, весом 16-20 г), которые содержались в стандартных условиях экспериментальной клиники Одесского национального медицинского университета. Все эксперименты были проведены согласно этических норм обращения с лабораторными животными. Эпилептических синдром формировали по методике корнеального киндлинга: корнеальные электроды

электростимулятора накладывались на предварительно анестезированные 1 % р-ром лидокаина глазные яблоки. Использовали электрические импульсы следующих параметров: частота тока – 60 Гц, сила тока – 3 мА, продолжительность импульса – 3 с. Электростимуляции проводили дважды в сутки, ежедневно в течении 20 дней, до момента формирования стойкого судорожного синдрома с интенсивностью припадков не менее 5 баллов (генерализованные судороги с немедленной потерей равновесия и падением). Животные, у которых судорожные припадки были менее 5 баллов выбраковывались. В дальнейшем, животные были случайно разделены на группы по 7-9 голов. Впоследствии каждой экспериментальной группе животных вводили одно из исследуемых веществ перорально в дозе 100 мг/кг, в виде твиновой эмульсии. Кроме этого отдельно были сформированы группы отрицательного (животные не получали противосудорожных препаратов) и положительного (животные получали вальпроевую кислоту в дозе 150 мг/кг) контроля. Был использован следующий ряд соединений – ментон, ментон-13, ментон-14, ментон-16, ментон-18, ментон-19, ментон-Ф. Противосудорожную активность соединений определяли по динамике изменений судорожного синдрома, который вызывали электрической стимуляцией спустя 2 после введения противосудорожного агента. Активность судорог оценивали в баллах по 5 бальной шкале.

В результате исследования было показано, что все исследованные соединения, включая референсный препарат (вальпроевая кислота), обладали статистически значимым противосудорожным эффектом. Максимально выраженным противосудорожным эффектом обладал ментон-Ф, интенсивность судорог $1,57 \pm 1,5$ баллов, интенсивность судорог у животных группы отрицательного контроля 5 ± 0 баллов. Противосудорожная активность ментона-Ф, была достоверно выше противосудорожной активности родоначальника ряда – ментона ($3,5 \pm 0,92$ балла, $t = 2,92$) и референсного препарата – вальпроевой кислоты ($2,9 \pm 0,34$ балла, $t = 2,2$). Также, достоверно выше по сравнению с ментоном была противосудорожная активность ментона-18 ($1,875 \pm 1,8$ балла, $t = 2,26$) и ментона 19 ($1,71 \pm 1,6$ балла, $t = 2,59$).

Таким образом, мы можем сделать заключение о заметной противосудорожной активности ментона и его производных в хронической модели корнеального киндлинга. Особый интерес для дальнейшего исследования представляет ментон-Ф, противосудорожная активность которого превосходила, в аналогичных условиях, вальпроевую кислоту.